

KENEN JOUKOISSA SEISOT ELI MIHIN PORUKKAAN ME OIKEIN KUULUMME?

MAAILMA YMPÄRILLÄMME muuttuu koko ajan. Samalla erityisesti työelämä koetaan yhä kiireisemmäksi. Kaikkialla korostetaan tehokkuutta ja aikaansaavuutta. Erilaisten aktiviteettien tarjonta lisääntyy. Viime aikoina on lisäksi lisääntynyt taloudellisten paineiden aiheuttama tehostamisen ja tuottavuuden parantamisen vaatimus, jolloin vähemmällä ihmisillä täytyy tuottaa yhtä paljon tai enemmän kuin ennen. Miten silloin ihmisellä on aikaa ja energiaa osallistua mihinkään työn ja kodin ulkopuolella?

Pystyvätkö ammatilliset yhdistykset kuten MAKLI, MIL tai SKY tarjoamaan kiinnostavan vaihtoehdon tässä ympäristössä? Yhdistyksillämme on muuttuvassa yhteiskunnassa pari haastetta ylitse muiden. Opiskelijoiden ja yleensä nuorten saaminen jäseniksi ja sitten jäsenten mukana pitäminen on viime vuosina yhä selvemmin ymmärretty keskeiseksi tehtäväksi. Jäsenten maksamat jäsenmaksut taas ovat yhdistysten talouden perusta. Taloudellinen tilanne puolestaan vaikuttaa yhdistysten mahdollisuuksiin järjestää toimintaa. Kaikki ei toisaalta kuitenkaan aina ole kiinni pelkästään rahasta. Hyviä tapahtumia voi järjestää muutenkin, mutta silloin hyvä kosketus alan toimijoihin, todellisuuteen ja trendeihin on kullan arvoinen.

Toiminnan on, oli sitten kysymys nuorista tai varttuneemmista jäsenistä, oltava kiinnostavaa, jotta se houkuttelisi osallistumaan ja antaisi vastinetta jäsenmaksulle. Mitä jäsenten toiveita vastaava toiminta sitten on? Sitä on kuvattu yhdistysten visioissa, strategioissa ja suunnitelmissa, ja siitä saa tietoa jäseniltä sitä heiltä kysyttäessä. Viime kädessä päätös osallistumisesta tehdään vasta, kun jotain on tarjolla. Yhdistysten pitää tarjota oikeaa ammatillista asiaa, mutta myös huvia ja rentoa ihmisten tapaamista. Kokemus on opettanut, että tapahtumien aktiivinen markkinointi on tärkeää. Pelkkä ilmoitus lehdessä tai tiedotteessa ei riitä, vaan tulevista tapahtumista pitää kertoa moneen

Pystyvätkö ammatilliset yhdistykset kuten MAKLI, MIL tai SKY tarjoamaan kiinnostavan vaihtoehdon tässä ympäristössä?

kertaan. Harmillisinta tietysti on, jos yhdistyksemme ja kerhomme järjestävät yhtä aikaa keskenään kilpailevia tapahtumia.

Yhdistysten perustamiselle sekä ole-massaololle ja siten niiden toiminnalle on monia syitä. Katselin muutamien sääntöjä, ja ne vaikuttivat lähes toistensa kopioilta. Kaikkien julki lausuttuja tavoitteita ovat jäsenten yhdyssiteenä toimiminen, alan

kehittäminen, jäsenten ammattitaidon edistäminen ja heidän asemansa ja etujensa valvominen. Myös Ruotsin uuden ASPECTin tavoitteet ovat samanlaiset. Pieniä eroja syntyy lähinnä siitä, että toiset ovat myös edunvalvontajärjestöjä ja toiset lähinnä aatteellis-ammattillisia.

Onko nykymallin mukainen yhdistysten yhteistyö paras tapa nostaa maanmittausalan profiilia vai olisiko yhdistysten yhdistyminen Ruotsin ja Tanskan malliin ratkaisu johonkin? Voisivatko eri koulutustaustalle perustuvat yhdistykset tai yhdistykset, joiden toiminnan tavoitteet eroavat toisistaan, yhdistyä? Miksi eivät voisi tai miksi pitäisi voida ylipäätään? Suomessa on yhteistyötä jo nyt paljon – julkaisemme *Maankäyttö*-lehteä ja olemme yhdessä järjestämässä Maanmittauspäiviä, tärkeimmät mainitakseni – joten yhteistyön vahvistaminen tuntuu ainakin hyvältä vaihtoehdolta.

Yhdistystemme näkyvyyden ja tunnettuuden vähyyttä on sanottu yhdeksi tärkeäksi nuorten kiinnostuksen puutteen syyksi. Kannattaa muistaa, että jos haluat jäädä ihmisten mieleen, näy ja kuulu, ole kiinnostunut ja ole kiinnostava. Näitä periaatteita voi varmasti hyödyntää yhdistyselämässäkin. Tanskalaiset ovat viimeisimmän *Landinspektören*-lehden mukaan pohtineet samoja asioita lokakuussa alkaneessa visiotyössään, jossa näkyvyys ja profiloituminen ovat tärkeitä teemoja. Jos heidän innovatiivisimpiin ideoihinsa on uskomista, kannattaisi MIL:nkin puheenjohtajan osallistua esimerkiksi *Tanssii tähtien kanssa* -ohjelmaan. Luulen tosin, että näkyvyyttä saattaa saada muillakin keinoin.

Olkoon yhdistysten määrä mikä tahansa, on tärkeää, että toimimme yhdessä maanmittausalan hyväksi. Vanhoihin uriin ei saa juuttua, vaan pitää nähdä tämän päivän maailma ja ihmiset sellaisina kuin ne ovat. Silloin osaamme vastata tämän päivän haasteisiin paremmin ja tuottaa jotain sellaista, jonka vuoksi jäsenksemme kannattaa liittyä.

Pekka Halme

**Kirjoittaja on Maanmittausinsinöörin Liiton puheenjohtaja
pekka.halme@nls.fi**